

Овај документ прибављен је од Апелационог суда у Београду.

Документ достављен је организацији „Три тачке“ као одговор на захтев по основу Закона о слободном приступу информацијама упућеног Суду 16. јануара 2020. године.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 324/16
Дана 02.11.2016. године
БЕОГРАД

Handwritten signature and stamp:
Милена Рашић
Снежана Димитријевић
Драгослава Ристић
Николе Косановић
Младена Небригић

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и Снежане Димитријевић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Јеленом Мијушковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног Дејана Вучковића и др.**, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног Дејана Вучковића, адвоката Милорада Петковића, бранилаца окривљеног Ђорђа Томина, адвоката Весне Лекић и Драгослава Ристића, бранилаца окривљеног Николе Косановића, адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, браниоца окривљеног Филипа Бацковића, адвоката Душана Машића, браниоца окривљеног Драгана Маринкова, адвоката Божидара Анкића, бранилаца окривљеног сада пок. Младена Небригића, адвоката Ивана Митровског и Бобана Митровског, браниоца окривљеног Марка Новитовића, адвоката Немање Лукића и браниоца окривљеног Милана Томаса, адвоката Миленка Перића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног Дејана Вучковића, адвоката Миланчета Миладиновића, по заменичком пуномоћју за адвоката Милорада Петковића, окривљеног Ђорђа Томина и његовог браниоца, адвоката Драгослава Ристића, окривљеног Николе Косановића и његовог браниоца, адвоката Желимира Чабрила, окривљеног Душана Седлара и његовог браниоца, адвоката Миланчета Миладиновића, браниоца окривљеног Александра Ерцега, адвоката Вељка Делибашића, окривљеног Филипа Бацковића и његовог браниоца, адвоката Душана Машића, браниоца окривљеног Марка Новитовића, адвоката Немање Лукића, окривљеног Милана Томаса и његовог браниоца, адвоката Миленка Перића и у одсуству уредно обавештених заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Дејана Вучковића, браниоца окривљеног Николе Косановића, адвоката Миодрага Рашића, окривљеног Александра Ерцега, окривљеног Драгана Маринкова, његовог браниоца, адвоката Божидара Анкића, окривљеног сада пок. Младена Небригића и његовог браниоца, адвоката Ивана

Митровског, дана 13.09.2016. године, након већања и гласања дана 02.11.2016. године, доне је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављена против става II и III диспозитива пресуде Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године и првостепена пресуда у наведеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

УСВАЈАЊЕМ жалби браниоца окривљеног Дејана Вучковића, адвоката Милорада Петковића, бранилаца окривљеног Ђорђа Томина, адвоката Весне Лукић и Драгослава Ристића, бранилаца окривљеног Николе Косановића, адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, браниоца окривљеног Филипа Бацковића, адвоката Душана Машића, браниоца окривљеног Драгана Маринкова, адвоката Божидара Анкића, браниоца окривљеног Марка Новитовића, адвоката Немање Лукића и браниоца окривљеног Милана Томаса, адвоката Миленка Перића **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године у ставу I диспозитива и списи предмета у наведеном делу враћају првостепеном суду на поновно суђење.

На основу члана 20 Законика о кривичном поступку **ОБУСТАВЉА СЕ** кривични поступак против окривљеног Младена Небригића, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става I Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика.

На основу одредбе члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног Младена Небригића падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године, у ставу I, окривљени Дејан Вучковић, Ђорђе Томин, Никола Косановић, Филип Бацковић, Драган Маринков, Младен Небригић, Марко Новитовић и Милан Томас оглашени су кривим да су извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става I Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, па им је суд на основу наведених законских прописа и чланова 5, 33, 45, 54, 56, 57, 63, 64, 65 и 66 Кривичног законика изрекао условне осуде, и то: окривљенима Дејану Вучковићу и Николи Косановићу тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по 10 месеци и истовремено одредио да се наведене казне неће извршити уколико за време од 3 године не учине ново кривично дело, окривљенима Ђорђу

Томину, Драгану Маринкову, Младену Небригићу и Марку Новитовићу тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по 8 месеци и истовремено одредио да се наведене казне неће извршити уколико за време од 2 године не учине ново кривично дело, а окривљенима Милану Томасу и Филипу Бацковићу, тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по 6 месеци и истовремено одредио да се наведене казне неће извршити уколико за време од 2 године не учине ново кривично дело, при чему је одредио да ће се у случају опозивања условне осуде, у изречене казне окривљенима Дејану Вучковићу, Ђорђу Томину, Николи Косановићу, Филипу Бацковићу, Драгану Маринкову, Младену Небригићу и Марку Новитовићу урачунати време које су провели у притвору, почев од 10.04.2012. године окривљенима Маринкову и Небригићу, почев од 11.04.2012. године окривљеном Новитовићу, 12.04.2012. године окривљеном Томасу и почев од 13.04.2013. године окривљенима Вучковићу, Томину, Косановићу, Бацковићу па до 10.07.2012. године, када је притвор укинут. Окривљени су обавезани да на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара и да солидарно исплате трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, а све у року од 15 дана од дана доношења пресуде.

Ставом II диспозитива пресуде окривљени Драженко Николић оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, па му је суд на основу наведених законских прописа и чланова 5, 33, 41, 56, 57 и 60 Кривичног законика изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одредио да се казна неће извршити уколико у року од 2 године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати на име трошкова кривичног поступка, и то паушала износ од 10.000,00 динара.

Ставом III изреке побијане пресуде окривљени Александар Ерцег и Душан Седлар на основу члана 423 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 и 3 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, па је одређено да трошкови поступка у ово делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године и врати предмет на поновно суђење или, уколико нађе да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, пресуду преиначи тако што ће окривљене Душана Седлара и Александра Ерцега огласити кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и изрећи им

казне затвора, док ће окривљене Дејана Вучковића, Ђорђа Томина, Николу Косановића, Филипа Бацковића, Драгана Маринкова, Младена Небригића, Марка Новитовића, Милана Томаса и Драженка Николића осудити на безусловне казне затвора;

-бранилац окривљеног Дејана Вучковића, адвокат Милорад Петковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да је преиначи и окривљеног Вучковића ослободи од оптужбе, уз захтев да о седници већа буду обавештени окривљени и његов бранилац;

-бранилац окривљеног Ђорђа Томина, адвокат Весна Лекић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, с предлогом да другостепени суд жалбу усвоји, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од сваке кривичне одговорности за кривична дела која су му стављена на терет или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак;

-бранилац окривљеног Ђорђа Томина, адвокат Драгослав Ристић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, с предлогом да другостепени суд жалбу усвоји, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од кривичне одговорности или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак;

-браниоци окривљеног Николе Косановића, адвокати Миодраг Рашић и Желимир Чабрило, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона, због одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени Никола Косановић ослободити од оптужбе, уз захтев да окривљени Никола Косановић и његови браниоци буду обавештени о седници већа другостепеног суда у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, или да се пред другостепеним судом одржи претрес у смислу члана 449 ЗКП, ради поновног извођења доказа, поновним саслушањем вештака из НКТЦ МУП РС Славка Павловића и саслушањем вештака Лазара Нешића;

-бранилац окривљеног Филипа Бацковића, адвокат Душан Машић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и одлуке о казни, с

предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног Филипа Бацковића ослободити од оптужбе за кривично дело које му се ставља на терет или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз молбу да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа Апелационог суда у Београду ради давања додатних разјашњења жалбених навода;

-бранилац окривљеног Драгана Маринкова, адвокат Божидар Анкић, због битне повреде одредаба Законика о кривичном поступку, због погрешне примене материјалног права, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу усвоји тако што ће нападнуту пресуду преиначити и окривљеног ослободити од оптужбе, а уколико нађе да преиначењу нема места, нападнуту пресуду укине и врати предмет првостепеном суду на допуну доказа и доношења нове одлуке, уз захтев да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу другостепеног већа;

-бранилац окривљеног сада пок. Младена Небригића, адвокат Иван Митровски, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу окривљеног Младена Небригића на пресуду Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године и окривљеног Младена Небригића ослободи од оптужбе или пак да укине нападнуту пресуду и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да окривљени и бранилац, у смислу члана 447 став 2 ЗКП, буду обавештени о седници већа;

-бранилац окривљеног сада пок. Младена Небригића, адвокат Бобан Митровски, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због погрешно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине или преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године у односу на окривљеног Младена Небригића, тако што ће списе предмета у случају укидања вратити у Виши суд у Београду на поновно одлучивање или у случају преиначења окривљеног Младена Небригића ослободити од оптужбе јер није извршио кривично дело које му се ставља на терет;

-бранилац окривљеног Марка Новитовића, адвокат Немања Лукић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Београду донесе пресуду којом преиначава првостепену пресуду и ослобађа од оптужбе окривљеног Марка Новитовића, односно да укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, уз молбу браниоца да га другостепени суд обавести о одржавању јавне седнице поводом одлучивања о изјављеној жалби;

-бранилац окривљеног Милана Томаса, адвокат Миленко Перић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и одлуке о санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду и донесе ослобађајућу пресуду према окривљеном Милану Томасу или укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, уз захтев да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа на коју ће позвати окривљеног Милана Томаса и његовог браниоца, адвоката Миленка Перића.

Бранилац окривљеног Дејана Вучковића, адвокат Милорад Петковић, бранилац окривљеног Душана Седлара, адвокат Миланче Миладиновић, бранилац окривљеног Александра Ерцега, адвокат Вељко Делибашић, бранилац окривљеног Филипа Бацковића, адвокат Душан Машић, бранилац окривљеног сада пок. Младена Небригића, адвокат Иван Митровски и бранилац окривљеног Милана Томаса, адвокат Миленко Перић, изјавили су одговоре на жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, уз захтев да окривљени Дејан Вучковић и његов бранилац, адвокат Милорад Петковић, окривљени Душан Седлар и његов бранилац, адвокат Миланче Миладиновић, окривљени Александар Ерцег и његов бранилац, адвокат Вељко Делибашић и окривљени Младен Небригић и његов бранилац, адвокат Иван Митровски буду обавештени о седници другостепеног већа, како би присуствовали истој.

Заменик јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.345/2016 од 11.03.2016. године предложио да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.309/12 од 29.10.2015. године, против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.642/12 од 09.09.2015. године, усвоји као основана, побијана пресуда укине и списи предмета врате првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање, или да се првостепена пресуда преиначи, тако што ће се окривљени Душан Седлар и окривљени Александар Ерцег огласити кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и изрећи им се казне затвора, а да се окривљени Дејан Вучковић, Ђорђе Томин, Никола Косановић, Филип Бацковић, Драган Маринков, Младен Небригић, Марко Новитовић, Милан Томас и Драженко Николић осуде на безусловне казне затвора, а да се жалба браниоца окривљеног Милана Томаса, адвоката Миленка Перића, жалба браниоца окривљеног Николе Косановића, адвоката Миодрага Рашића, жалба браниоца окривљеног Филипа Бацковића, адвоката Душана Машића, жалбе бранилаца окривљеног Младена Небригића, адвоката Ивана Митровског и адвоката Бобана Митровског, жалба браниоца окривљеног Драгана Маринкова, адвоката Божидара Анкића, заједничка жалба бранилаца окривљеног Марка Новитовића, адвоката Немање Лукића и адвоката Филипа Матковића, жалбе браниоца окривљеног Ђорђа Томина, адвоката Весне Лекић и адвоката Драгослава Ристића и жалба браниоца

окривљеног Дејана Вучковића, адвоката Милорада Петковића одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног Дејана Вучковића, адвоката Миланчета Миладиновића, по заменичком пуномоћју за адвоката Милорада Петковића, окривљеног Ђорђа Томина и његовог браниоца, адвоката Драгослава Ристића, окривљеног Николе Косановића и његовог браниоца, адвоката Желимира Чабрила, окривљеног Душана Седлара и његовог браниоца, адвоката Миланчета Миладиновића, браниоца окривљеног Александра Ерцега, адвоката Вељка Делибашића, окривљеног Филипа Бацковића и његовог браниоца, адвоката Душана Машића, браниоца окривљеног Марка Новитовића, адвоката Немање Лукића, окривљеног Милана Томаса и његовог браниоца, адвоката Миленка Перића и у одсуству уредно обавештених заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Дејана Вучковића, браниоца окривљеног Николе Косановића, адвоката Миодрага Рашића, окривљеног Александра Ерцега, окривљеног Драгана Маринкова, његовог браниоца, адвоката Божицара Анкића, сада пок. окривљеног Младена Небригића и његовог браниоца, адвоката Ивана Митровског, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговорима на жалбу и предлогом заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду у смислу одредбе члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, донео одлуку као у изреци пресуде.

Жалбом Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда у делу у ком је у ставу II диспозитива окривљени Драженко Николић оглашен кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је суд дао превелики значај олакшавајућим околностима, посебно чињеници да је окривљени признао да је извршио кривично дело, с обзиром да то произилази из доказа који су изведени током поступка, и то пре свега из видео снимака, као и да није ценио чињеницу да се у конкретном случају радило о амбасадри стране државе која по међународном праву представља територију стране државе, те да су њене просторије неповредиве у смислу Бечке конвенције о дипломатским односима и Бечке конвенције о конзуларним односима и представљају посебно заштићену територију, при чему је посебно наглашена обавеза да се ни на који начин не повреди интегритет дипломатског, односно конзуларног представништва.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Драженка Николића, веће Апелационог суда у Београду је нашло да је жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду неоснована.

Наиме, по налажењу овог суда, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном Драженку Николићу имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. С тим у вези, правилно је првостепени суд нашао да нема отежавајућих околности на страни окривљеног, док је од олакшавајућих околности ценио то што је окривљени млад, до сада неосуђиван, у тешкој економској ситуацији јер није запослен и издржавају га родитељи, с тим да повремено обавља физичке послове, као и држање окривљеног, односно признање извршења кривичног дела и изражено кајање. Дајући адекватан значај утврђеним олакшавајућим околностима на страни окривљеног, а у одсуству отежавајућих, правилно је првостепени суд оценио да утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног имају карактер нарочито олакшавајућих околности и оправдавају примену института ублажавања казне у смислу одредби чланова 56 и 57 Кривичног законика, па му је због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године не учини ново кривично дело. По налажењу Апелационог суда у Београду, имајући у виду тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, личност окривљеног и степен његове кривице, изреченом кривичном санкцијом у потпуности ће се остварити сврха условне осуде из члана 64 Кривичног законик, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законик.

Жалбом Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда у делу у ком су окривљени Александар Ерцег и Душан Седлар на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 и 3 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, тако што се истиче да је у односу на овај део првостепене пресуде суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, имајући у виду да су неки од разлога у образложењу пресуде потпуно нејасни, а да о одлучним чињеницама нису наведени убедљиви разлози, као и да је погрешно утврђено чињенично стање. С тим у вези, наведено је да је нејасно из којих разлога суд у потпуности поклања веру одбранама окривљених Душана Седлара и Александра Ерцега, када су исте у супротности са изведеним доказима. Према ставу Вишег јавног тужилаштва у Београду, одбрана окривљеног Душана Седлара, који је у истрази и на главном претресу навео да је на митингу био са окривљеним Филипом Бацковићем, па да је, крећући се у маси, када је био на удаљености од око 150-200 метара, видео зграду која гори и да је настало комешање, али да се није приближавао, при чему је у истрази навео да је чуо да је зграда која гори америчка амбасада, док је на главном претресу навео да није знао о којој згради је реч, оповргнута је одбраном окривљеног Филипа Бацковића, који је потврдио да познаје окривљене Косановића, Томина и Новитовића, које је видео

предметном приликом, да је био са окривљеним Душаном Седларом, да су заједно дошли до америчке амбасаде, на удаљености од око 15-20 метара, да је ту било бацања каменица и бакљи у правцу амбасаде и да су се људи пењали на зграду амбасаде, као и да се са Душаном Седларом ту задржао око 10 минута, након чега су кренули према хрватској амбасади, затим одбраном окривљеног Николе Косановића, који је потврдио да познаје окривљеног Бацковића и изјавио да је долазио до америчке амбасаде на коју су присутни бацали разне предмете, између осталог и бакље, одбраном окривљеног Ђорђа Томина, који је то такође потврдио, као и одбраном окривљеног Марка Новитовића, који је изјавио да је бацио пар каменица у правцу америчке амбасаде, што су учинили и окривљени Томин, Бацковић и Косановић. Истовремено, у жалби је наведено да је одбрана окривљеног Александра Ерцега, који је изјавио да је на митингу био, између осталог, са окривљеним Ђорђем Томиним, након чега је кренуо са масом и на тај начин дошао до зграде хрватске амбасаде, оповргнута одбраном окривљеног Ђорђа Томина, који је објаснио да је након митинга, као и Александар Ерceg, са масом дошао до улице Кнеза Милоша, одакле су учесници скупа дошли до америчке амбасаде, где је било много људи, од којих је већина бацала камење, цигле, бакље и слично на зграду амбасаде, а потом је отишао до хрватске амбасаде, као и одбраном окривљеног Марка Новитовића, који је у својој одбрани ове наводе потврдио. Такође је наведено да и из одбране других окривљених произилази да су после митинга пратили масу која је требало да иде ка Храму Светог Саве, те су на тај начин најпре стигли до зграде америчке амбасаде, крећући се улицом Кнеза Милоша, затим да је из исказа сведока суд утврдио да је долазак на митинг био организован, да су присуствовали митингу, као и да су били код америчке амбасаде, где су видели бацање каменица и разних предмета на зграду, при чему су неки од сведока видели да појединци држе и бакље, као и да је на више места у амбасади и њеној непосредној близини дошло до пожара. Сходно наведеном, у жалби Вишег јавног тужилаштва у Београду је истакнуто да су одбране окривљених нелогичне, неживотне и противречне изведеним доказима, као и да наведени докази, у међусобној вези, супротно закључку првостепеног суда, управо указују на окривљене као на извршиоце кривичног дела које им је стављено на терет. Осим тога, посебно је указано да је, уколико је заузео становиште да није било доказа да су окривљени Душан Седлар и Александар Ерceg извршили кривично дело које им је стављено на терет везано за оштећење и паљење амбасаде, будући да није везан правном квалификацијом у оптужници, суд исте могао да огласи кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ, јер се у конкретном случају радило о дрском и безобзирном понашању које је извршено у групи и којом приликом се угрожавало спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир.

Супротно цитираним жалбеним наводима Вишег јавног тужилаштва у Београду, Апелациони суд у Београду је нашао да је правилно првостепени суд након пажљиве, детаљне и свестране оцене изведених доказа, које је ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, закључио да није доказано да су

окривљени Душан Седлар и Александар Ерцег извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, које им је оптужницом стављено на терет и за овакав свој закључак дао јасне, довољне, уверљиве, аргументоване и непротивречне разлоге, које у свему као правилне прихвата и веће овог суда, као другостепеног.

Наиме, полазећи од неспорних чињеница које произилазе из изведених доказа, да је критичном приликом дошло до немира испред Амбасаде Сједињених Америчких Држава, да је зграда амбасаде гађана каменицама и другим предметима, али и упаљеним бакљама, услед чега је била запаљена, као и да је том приликом страдао Зоран Вујовић, правилно је првостепени суд свој чињенично-правни закључак о недостатку доказа да су окривљени Душан Седлар и Александар Ерцег извршили кривично дело које им је оптужницом стављено на терет донео на основу одбране окривљеног Душана Седлара, који ја, између осталог, навео да је из Новог Сада дошао на митинг, да је, када је говорник позвао да се крене у Храм, пошао са окривљеним Филипом Бацковићем, са којим је био у друштву и кога једино познаје, да се у маси изгубио, али да је наставио да се креће као и остали, да је на око 150-200 метара удаљености видео зграду која гори, чуо да је америчка амбасада, након чега је међу народом дошло до комешања, али да није видео да неко гађа амбасаду, нити је прилазио ближе згради, већ је одмах кренуо кући, као и на основу одбране окривљеног Александра Ерцега, који је такође навео да је био на митингу, и то са окривљеним Ђорђем Томиним, као и Н. [REDACTED] и Ш. [REDACTED] и извесним Д. [REDACTED], након ког се кретао са масом једном улицом којом су дошли до зграде Амбасаде Хрватске, где је видео како неколико младића скаче по хрватском грбу који се налазио на коловозу, па да је, с обзиром да је родом из Босне и да су му Хрвати запалили кућу, услед револта и сам скакао по грбу, а потом део предмета који се налазио на улици, кварцна пећ или део клима уређаја, бацио на кућицу за обезбеђење поред хрватске амбасаде, која је већ била поломљена, након чега је, тражећи друга са којим је био, приметио да возилом "Хамер" долазе полицајци пред које је спустио заставу Србије, преко које су они возилом прешли, због чега се расплакао, након чега је отишао до железничке станице и првим аутобусом за Нови Сад, при чему је истакао да тог дана и није стигао до америчке амбасаде.

Правилно је првостепени суд овакве одбране окривљених у потпуности прихватио, оцењујући да исте нису оповргнуте одбранама осталих окривљених, с обзиром да су окривљени Дејан Вучковић, Драган Маринков, Младен Небригић, Марко Новитовић и Милан Томас изјавили да не познају окривљене, да је окривљени Никола Косановић изјавио да их познаје, али да није знао да су били на митингу, док је окривљени Филип Бацковић изјавио да познаје окривљеног Душана Седлара, али да са њим није био код америчке амбасаде, нити су се заједно вратили до аутобуса и куће, истовремено појашњавајући да је грешком у записнику о ранијем саслушању наведено да су њих двојица били код

америчке амбасаде, удаљени око 15-20 метара, а у ком делу је првостепени суд његову одбрану прихватио, правилно налазећи да је у сагласности с одбраном окривљеног Душана Седлара, који је навео да су он и окривљени Бацковић били заједно на митингу, али да су се потом изгубили у маси и да се он сам вратио до железничке станице, па до аутобуса и куће.

Осим тога, неосновани су жалбени наводи Вишег јавног тужилаштва у Београду да су одбране окривљених противречно исказима испитаних сведока, с обзиром да, како то правилно закључује првостепени суд, ни из исказа испитаних сведока не произилази да су окривљени извршили кривично дело које им је стављено на терет, будући да је сведок Н. С. навео да познаје окривљеног Душана Седлара, али да га тог дана није видео, да је сведок Д. Б. навео да познаје окривљеног Седлара, али да га је последњи пут видео када су стигли у Београд на митинг, да је сведок М. Д. навео да познаје Душана Седлара, али да га није видео, док су сведоци М. П., М. М., Ж. Р. Ж. Т. и А. З. изјавили да окривљене Душана Седлара и Александра Ерцега не познају.

Код оваквог стања ствари, правилно је, по налажењу већа Апелационог суда у Београду, нашао првостепени суд да из изведених доказа није несумњиво утврђено да су окривљени предузели инкриминисане радње које су им стављене на терет, с обзиром да није доказано да су били код зграде америчке амбасаде и предузели неку од радњи која је довела до оштећења или паљења зграде.

С тим у вези, првостепени суд је посебно ценио наводе одбране окривљеног Александра Ерцега у делу у ком је навео да је испред зграде хрватске амбасаде скакао по грбу Хрватске који се налазио на тротоару, као и да је предмет који је нашао на улици бацио ка кућици за обезбеђење хрватске амбасаде, па је правилно нашао да су исти без утицаја на другачији закључак суда у погледу кривице окривљеног у односу на кривично дело које му је оптужницом стављено на терет, с обзиром да радња скакања по грбу Хрватске и није описана у диспозитиву оптужнице, док признање окривљеног да је бацио један предмет на кућицу за обезбеђење хрватске амбасаде, само по себи, не може бити довољан доказ да се у његовим радњама стичу обележја кривичног дела које је му је стављено на терет, а посебно да је умишљај окривљеног био усмерен на то да уништава имовину амбасаде, као и да је код њега постојала свеста о заједничком деловању са осталим окривљеним лицима.

Сходно свему наведеном, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилан је чињенично-правни закључак првостепеног суда о недостатку доказа да су окривљени Душан Седлар и Александар Ерцег извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 тачка 3 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, на основу ког их је применом члана 423 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку ослободио од оптужбе и за своју одлуку у образложењу пресуде дао јасне,

довољне, уверљиве, аргументоване и непротивречне разлоге, који се жалбеним наводима Вишег јавног тужилаштва у Београду не доводе у сумњу.

Апелациони суд у Београду је посебно ценио жалбене наводе Вишег јавног тужилаштва у Београду којима се истиче да је, уколико је стао на становиште да није било доказа да су окривљени Душан Седлар и Александар Ерцег извршили кривично дело које им је стављено на терет, будући да није везан правном квалификацијом из оптужнице, суд исте могао да огласи кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 КЗ, јер се у конкретном случају радило о дрском и безобзирном понашању које је извршено у групи и којом приликом се угрожавало спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, па је нашао да су исти неосновани.

Наиме, како је законском дефиницијом бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344 Кривичног законика прописано да се радња извршења основног облика из става 1 може састојати у грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира, а да је у ставу 2 прописано да тежи облик постоји када је дело из става 1 извршено у групи или је неком лицу при извршењу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, те како је након оцене изведених доказа утврђено да није доказано да су окривљени Душан Седлар и Александар Ерцег уопште били код зграде амбасаде, односно да је окривљени Душан Седлар, када је на 150-200 метара удаљености видео да зграда гори и када је наступило комешање, отишао кући, док окривљени Александар Ерцег америчкој амбасади није ни прилазио, то сходно наведеном, по налажењу већа Апелационог суда у Београду, нема доказа ни да се у радњама окривљених стичу обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика.

Испитујући првостепену пресуду у осуђујућем делу, Апелациони суд у Београду је нашао да се основано жалбама бранилаца окривљених Дејана Вучковића, Ђорђа Томина, Николе Косановића, Филипа Бацковића, Драгана Маринкова, Марка Новитовића и Милана Томаса указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 Законика о кривичном поступку, јер је изрека пресуде неразумљива, као и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку, која се састоји у томе што је изрека пресуде противречна сама себи и разлозима пресуде, затим у томе што су дати разлози о одлучним чињеницама у потпуности нејасни и у знатној мери противречни, као и у томе што постоји знатна противречност између онога што се о чињеницама које су предмет доказивања наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, због чега није било могуће испитати правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, као ни правилност примене кривичног закона.

Наиме, изреком побијане пресуде, у ставу I, окривљени Дејан Вучковић, Ђорђе Томин, Никола Косановић, Филип Бацковић, Драган Маринков, Младен Небригић, Марко Новитовић и Милан Томас оглашени су кривим да су извршили кривично, дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, на тај начин што су дана 21.02.2008. године, у улици Кнеза Милоша број 50, испред објекта Амбасаде Сједињених Америчких Држава, општеопасном радњом изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, тако што су заједно са малолетним П. М., у односу на ког је донета правноснажна пресуда, као и са више НН лица, по завршетку јавног скупа под називом "Косово је Србија", који је био испред Народне скупштине Републике Србије, кренули улицом Кнеза Милоша, те су доласком на наведену адресу, где је био окупљен већи број људи, свако понаособ, бацали каменице и друге предмете, а малолетни П. М. је шипком лупао по прозору амбасаде, док су друга НН лица различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађала зграду Амбасаде Сједињених Америчких Држава, те разбили прозоре на истој, кроз које су потом убачене бакље, којом приликом је услед ових радњи изазваног пожара у просторијама Амбасаде Сједињених Америчких Држава смртно страдао З. В.

По налажењу Апелационог суда у Београду, жалбама бранилаца окривљених Дејана Вучковића, Ђорђа Томина, Николе Косановића, Филипа Бацковића, Драгана Маринкова, Марка Новитовића и Милана Томаса, основано се указује на неразумљивост изреке побијане пресуде, с обзиром да се из чињеница и околности наведених у истој не може утврдити постојање узрочне везе између радњи окривљених и наступелих последица, будући да у изреци побијане пресуде ни за једног од окривљених није описана радња извршења која је непосредно допринела настанку пожара и наступању теже последице у виду смрти сада покојног З. В.

Наиме, како је у првом делу изреке побијане пресуде описано присуство окривљених испред објекта Амбасаде Сједињених Америчких Држава, у улици Кнеза Милоша број 50, као и малолетног П. М., где је већ био окупљен већи број лица, као и да су окривљени предузели радње бацања каменица и других предмета, након чега се више не описује делатност окривљених, већ се описују радње других НН лица, тако што се наводи да су различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађали зграду Амбасаде Сједињених Америчких Држава и разбили прозоре на истој, кроз које су потом убачене бакље, при чему се радња убацивања бакљи не приписује ни једном од окривљених, то је нејасно како су радње окривљених описане у изреци првостепене пресуде, а које се састоје у бацању каменица и других предмета, непосредно за последицу могле имати паљење зграде Амбасаде Сједињених Америчких Држава и смрт сада покојног З. В. а.

Осим тога, основано се жалбама бранилаца окривљених Дејана Вучковића, Ђорђа Томина, Николе Косановића, Филипа Бацковића, Драгана Маринкова, Марка Новитовића и Милана Томаса указује да су нејасни разлози дати у образложењу побијане пресуде у погледу одлучне чињенице да бацање каменица представља општеопасну радњу.

Наиме, образлажући радње извршења кривичног дела, првостепени суд је на страни 45 образложења пресуде навео да су окривљени, сваки понаособ, бацали каменице на зграду Амбасаде Сједињених Америчких Држава и да су на тај начин заједно са малолетним ~~П. М.~~ и НН лицима за која су били свесни да такође бацају каменице, бакље и друге предмете, изазвали општу опасност за живот или тело људи или имовину већег обима, јер су на месту где се окупља већи број људи и ка згради амбасаде, на којој се већ налазе нека лица, или покушавајући да у њу уђу, бацали каменице, и то су извршили умишљајно, свесни да бацањем камења са осталима, могу да нанесу штету или да повреде друге, што су и хтели, при чему су поступали као саизвршиоци, јер су били свесни заједничког деловања. Даље је наведено да је суд закључио да су на овај начин окривљени изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, јер то произилази из чињенице да су сваки понаособ бацали каменице на месту где је окупљен већи број људи и тиме створили опасност да у таквој гужви и маси баченом каменицом неког од присутних повреде и довели у опасност и живот присутних, те створили опасност и за имовину већег обима, јер се бацањем каменица на објекте зграде са прозорима и вратима, паркиране аутомобиле и на месту где се сва та имовина налази, она доводи у опасност да буде оштећена и уништена, при чему су окривљени били свесни својих радњи, били свесни да заједно са другима бацају каменице, што је опасна радња, јер се наведеном радњом може изазвати опасност за живот и тело људи или имовину већег обима, па су то и желели. С тим у вези, првостепени суд је у четвртом ставу, на страни 46 образложења пресуде, навео да каменица није сама по себи општеопасно средство, јер није описано о каквој каменици се ради, њеној величини и тежини, али да бацање каменице у сваком случају представља општеопасну радњу, због тога што се услед замаха, а уз то имајући у виду величину каменице, удаљеност са које се баца, снагу особе која то чини, а све и уз чињеницу да се то ради истовремено кад и више других исто чине, предузима општеопасна радња.

Међутим, имајући у виду да је, да би постојао основни, као и квалификовани облик кривичног дела изазивање опште опасности, неопходно да окривљени умишљајно предузме неку од општеопасних радњи које закон алтернативно прописује, и то пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом, или неком другом општеопасном радњом која може да доведе до конкретне опасности, при чему, по налажењу Апелационог суда у Београду, та друга општеопасна радња мора бити таквог

карактера да се може изједначити са конкретно поменутих општеопасних радњама, то је нејасан закључак првостепеног суда да радња бацања каменица представља општеопасну радњу у смислу одредбе члана 278 став 1 Кривичног законика, односно да је иста у конкретном случају била подобна да изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, услед замаха, као и обзиром на величину каменице, удаљеност и снагу особе која је баца, када се има у виду да суд наведене околности током поступка није посебно утврђивао, нити је исте у разлозима пресуде посебно образлагао.

Осим тога, како последицу кривичног дела изазивање опште опасности представља опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, при чему се мора радити о конкретној опасности, то је нејасан закључак првостепеног суда да су предузимањем описаних радњи окривљени створили опасност за имовину већег обима, с обзиром да првостепени суд није ценио вредност имовине којој је у конкретном случају опасност претила, нити је у образложењу пресуде дао разлоге за наведену одлучну чињеницу која представља основ за примену материјално-правне норме.

Апелациони суд у Београду је такође нашао да се основано жалбама бранилаца окривљених Ђорђа Томина, Николе Косановића, Филипа Бацковића и Марка Новитовића указује да првостепени суд није посебно ценио чињеницу да из одбрана наведених окривљених лица датих у истражном поступку, које је суд прихватио, произилази да су испред зграде Амбасаде Сједињених Америчких Држава стигли када је иста већ горела, услед чега је нејасно како су радњама за које су оглашени кривим, односно бацањем каменица у правцу зграде амбасаде, окривљени узроковали пожар који је, дакле, већ био изазван, или евентуално допринели да се исти рашири.

Жалбама бранилаца окривљеног Ђорђа Томина, адвоката Драгослава Ристића и Весне Лекић, основано се указује да су разлози пресуди нејасни и у знатној мери противречни, као и да постоји знатна противречност између онога што се о чињеницама које су предмет доказивања наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, имајући у виду да је интерпретирајући одбрану окривљеног Ђорђа Томина првостепени суд навео да је окривљени негирао да је бацао каменице или друге предмете на зграду Амбасаде Сједињених Америчких Држава, док је на страни 45, у ставу првом, навео да је прихватио одбрану окривљеног Томина који наводи да се испред зграде амбасаде нашао када је она већ горела и да је бацао каменице, а потом образлажући на страни 45, у последњем ставу, закључак да су окривљени поступали као саизвршиоци, није навео име Ђорђа Томина међу окривљенима који су бацали каменице на зграду амбасаде која је већ горела, нити је, образлажући на страни 46 свој став да бацање каменица представља општеопасну радњу, окривљеног Ђорђа Томина навео међу именима окривљених за које је утврдио да су бацали каменице

Имајући у виду наведене битне повреде одредаба кривичног поступка првостепена пресуда је у ставу I изреке морала бити укинута и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано овом пресудом и детаљно ценити све изведене доказе, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, те ће имати у виду и остале жалбене наводе које овај суд није посебно ценио имајући у виду разлог укидања првостепене пресуде у ставу I диспозитива, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку, за коју ће дати јасне, довољне, уверљиве, аргументоване и непротивречне разлоге, при чему ће, имајући у виду радње окривљених, наступеле последице и све околности конкретног случаја посебно ценити да ли се у радњама окривљених стичу елементи кривичног дела које им је оптужницом стављено на терет или евентуално неког другог кривичног дела.

Имајући у виду да је у току жалбеног поступка бранилац окривљеног Младена Небригића, адвокат Иван Митровски Апелациони суд у Београду обавестио да је окривљени погинуо у саобраћајној незгоди која се догодила дана 14.05.2016. године, након чега је на захтев овог суда Матична служба града Панчева доставила Извод из матичне књиге умрлих за окривљеног Младена Небригића, то је веће Апелационог суда у Београду на основу одредбе члана 20 Законика о кривичном поступку обуставило кривични поступак против окривљеног Младена Небригића, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика.

На основу одредбе члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку овај суд је одредио да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног Младена Небригића падају на терет буџетских средстава.

Сходно наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је применом одредби чланова 20, 457 и 458 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар

Јелена Мијушковић, с.р.

Председник већа – судија

Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић

